

TOMURCUK

Kültür – Sanat - Edebiyat

Ela ÜZÜMCÜ **HAYVAN SEVGİSİ**

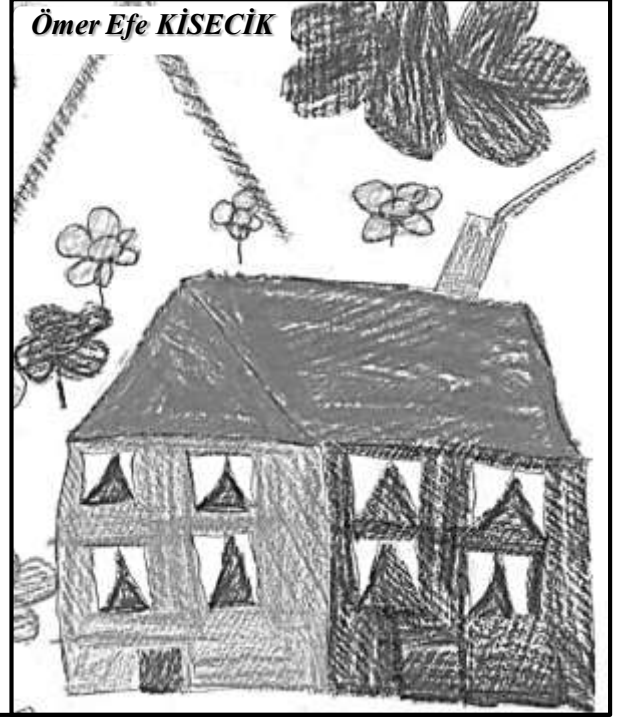
Ben hayvanları çok severim. Siz de seviyor musunuz?
Hayvanlara her zaman iyi davranırım. Onları beslerim, karınlarını doyururum. Onlar benim arkadaşım gibi.

Bahçemize gelen kedi ile bizim evin yaramaz köpeği hiç anlaşılamaz. Kediye süt verdiğimde köpeğim Karabaş kenardan kötü kötü bakar. Sanırım kıskanıyor ama ben onu da çok seviyorum. Okuldan geldiğimi görünce çok mutlu olur Karabaş, hemen kucağıma atlar. Üzerimi değiştirmeme bile izin vermez. Karabaşla saatlerce oynayabilirim. Yemeğini de her akşam ben veririm.

İneklerimizi de çok severim. Hepsinin isimleri vardır. Onlara seslenirken isimleriyle sesleniyorum. Yemlerini genelde annem verir ama bazen ben de yardım ederim.

Bahçedeki ağaçlara gelen kuşlar için suluk ve yemlik yaptım biliyor musunuz? Televizyondaki bir programda görmüştüm hemen denedim. Bunun için pet şişe kullandım. Kuşlar da çok sevmiş olmalı. Yaptığım suluktan su içtiklerinde sanki teşekkür eder gibi ötüyorlar.

Ömer Efe KİSECİK

Zeynep BODUR **KİRPİ İLE KURT**

Bir varmış bir yokmuş. Küçük bir evde bir kirpi varmış. Bu kirpi çok sevimli bir kirpiymiş. Küçük kirpiden annesi elma toplamasını istemiş. Kirpi yola düşmüş ve önüne birden kurt çıkmış. Küçük kirpide çok korkmuş. Kurt, kendisinden korkmamasını söylemiş, ama kurt, aslında kötü kalpliymiş. Kirpiyi kandırmak için sihirler yapıyormuş. Kirpiye annesinden izin almasını ve gezmeye götürceğini söylemiş. Ama kirpi, annesinden izin almadan kurdun peşine takılmış. Kurt, kirpiyi evine götürmüş. Kurt, gizlice zehirli bir meyve suyu yapmış. Kurt, "Bu meyve suyunu iç, ben sana kek alıp geleceğim." demiş. Kirpi, kurdun kötü bir şeyler planladığını anlamış. Kirpi, gizlice oradan kaçmış ve annesinin yanına gitmiş. Annesine başından geçenleri anlatmış. Annesi bir daha izin almadan kimseyle gitmemesini söylemiş. Kirpi, yaptığından çok utanmış ve annesinden çok özür dilemiş. Bu olanlardan ders çıkarmış ve bir daha annesinin haberi olmadan bir şey yapmamaya karar vermiş.

Emre DERE **PRENS VE PRENSES**

Bir varmış bir yokmuş. Prenses gezmeyi çok seviyormuş. Prenses gezerken prensi görmüş. Prenses;

-Benimle geziye çıkar mısın, diye sormuş.

Prens teklifi kabul etmiş ve beraber gezmeye başlamışlar. Ormana gitmişler ve bir aslan görünce korkup kaçmışlar. Aslandan kurtulduklarına çok sevinmişler. Prenses çok yorulmuş ve prensesi evine götürmüş. Prens aşağıda kalıp prensesin uyanmasını beklemiş. Beklemiş, beklemiş ama prenses uyanmamış. Sonra prens televizyonu açınca prenses uyanmış. Prenses neye bakıyorsun, diye sorunca prens de televizyona bakıyorum, demiş. Prenses ben dışarı çıkıyorum, demiş. Prens de çıkıyorsan çık ben evde oturacağım demiş.

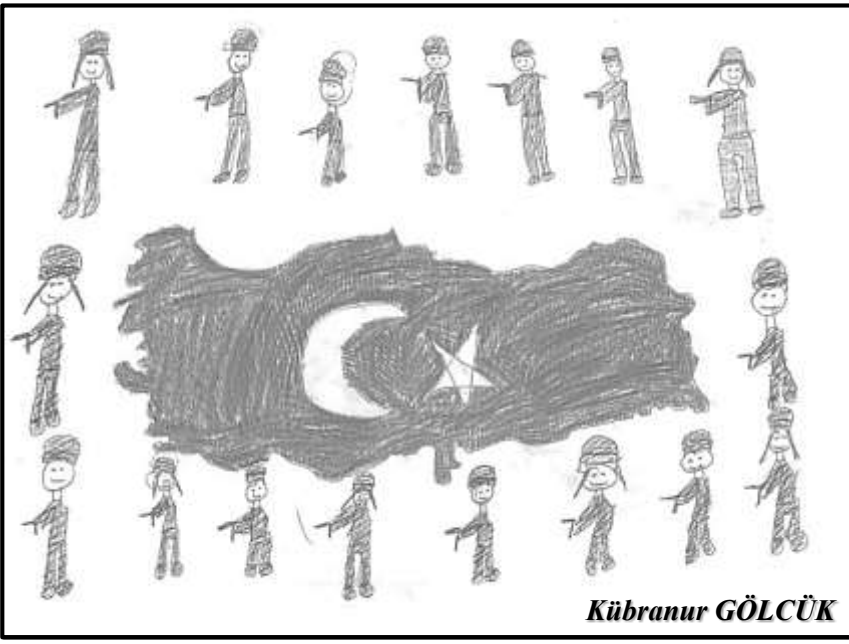
Elanur ÜZÜMCÜ **TEMİZ ÇEVRE**

**Temiz bir çevre istiyorum,
Doğayı çok seviyorum.
Pırıl pırıl bir dünyanın
Hayalini kuruyorum.**

**Vadiler bizim, göller bizim,
Bu güzel dünya hepimizin.
İnsanca yaşamak için
Doğaya özen gösterelim.**

**Sorumsuz davranan görürsen
Hiç durma uyar hemen.
Herkes dikkat etmeli
İş işten geçmeden.**

**Etrafımızı temiz tutalım
Yerlere çöp atmayalım,
Hepimiz el ele verip
Güzel bir dünya kuralım.**

Kübratur GÖLCÜK

Muhammed ADA

HAYALİMDEKİ OKUL PİKNIĞI

Hayalimdeki piknik ormanın ta içinde olmalı. Orda aklıma gelebilecek bütün meyve ağaçları olmalı. Portakal, mandalina, elma ve tabii ki erik ağaçları olmalı. Ama hepsi aynı anda meyve vermeli. Canım hangisinden isterse kopartıp yemeliyim. Sizce de güzel olmaz mı? Ama şimdi demeyin hepsinin mevsimi, bir olgunlaşma zamanı var. Bunu ben de biliyorum ama bu bir hayal.

Meyve ağaçlarının yanında bir de dere olsa. Su ihtiyacımızı bu berrak sudan karşılasak. Mesela susadığımda oradan su içebilsem, sıcaktan bunalınca ellerimi, yüzümü yıkasam güzel olmaz mı? Sıcaktan bunalınca deyince aklıma nedense gürül gürül akan bir şelale geldi. Bu benim hayalim değil mi? Bir de şelale olsun. Suyun altına girsem bir daha çıkmak istemem sanırım.

Böyle bir yer olsa derslerimizi de burada işlesek zihnimiz hep açık olur. Temiz havada mis gibi meyvelerin içinde nasıl olmasın?

Kübra Nur AMİR

KELOĞLAN'IN CESARETİ

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde Keloğlan, annesi ve babası birlikte yaşarlarmış. Keloğlan'ın annesi hamur yoğurmuş ve akşam için çörek yapmaya başlamış. Çörekleri birer birer pişiriyormuş, ancak çöreklerin sayısı hiç artmıyormuş. Annesi yine bir çöreği sacdan alıp koyarken Keloğlan'ı yakalamış. Annesi Keloğlan'a oklavayla vurmuş. Keloğlan hoplamış ve çizmenin içine girmiş. Annesi ekmeklerin hepsini pişirdikten sonra Keloğlan'ı aramaya başlamış. Keloğlan hoplamış, zıplamış çizmenin içinden çıkıvermiş.

Annesi pişirdiği çöreklerden azık yapmış. Keloğlan'a vermiş ve onu yolcu etmiş. Keloğlan bir de horozdan atı yürümeye başlamış. Bir süre yürüdüktan sonra koyun sürüsüne rastlamışlar. Sürü sahibi ile Keloğlan konuşmaya başlamışlar:

- Sürü sahibi: "Keloğlan, seninle güreş tutacağız. Eğer ben kazanırsam horozdan atını alırım. Ama eğer sen kazanırsan bu sürünün hepsini sana veririm." demiş.

Keloğlan başıyla kabul ettiğini söylemiş sürünün sahibine. Tutuşmuşlar güreşe... Çok zor bir yarış olmuş ama Keloğlan, sürü sahibini yenmeyi bilmiş. Sürü sahibi de sözünü tutmuş ve üzülerek de olsa koyunlarını vermiş.

Keloğlan koyunları önüne katıp sevine sevine köyünün yolunu tutmuş. Babasının o sırada tarlada olacağını düşünerek koyunları tarlaya götürmüştü. Koyunlar tarlaya girmiş. Babası telaşla koyunları kovalamaya başlamış. O sırada Keloğlan'ı görmüş ve bağırarak:

- "Keloğlan, oğlum koyunları çıkar."

- "Baba o koyunlar artık bizim." demiş.

Keloğlan, tüm olan biteni babasına anlatmış. Babası hem çok şaşırılmış hem de çok sevinmiş. Olanları Keloğlan, annesine de anlatmak istemiş. Babasıyla birlikte koyunlar önde evlerinin yollarını tuttular...

Selman GÖLCÜK

KURT VE TİLKİNİN YAVRUSU

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir kurt yaşarmış. Bir de anne tilki varmış. O anne tilkinin 10 tane yavrusu varmış. Bir gün annesi pazara gitmiş. Kurt onu izliyormuş. Sonra kurt anne tilkiye evine kadar takip etmiş. Evinin nerede olduğunu öğrenmiş. Bir gün tilki anne yine pazara giderken yavrularına benden başka kimseye açma demiş. Annesi yavrularını tembihlemiş. Kurt gelmiş." Açın yavrularım ben geldim." demiş. Yavrular, "Ayağını göster." demiş. Ayağını göstermiş. Yavru tilkiler demiş ki," Benim annemin ayakları beyazdır. Oysa senin ayağın siyah" demişler. Kurt gitmiş uncuya ayağını unlamış. Artık kurdun ayağı beyazmış. Kurt," Açın yavrularım ben geldim. "demiş. Onlar da, "Ayağını göster. "demiş. Ayağı bembeyazmış. Yavrular, "Annem geldi kapıyı açalım." demişler. Kapıyı açmışlar. Kurt hemen yavruların 5 tanesini yemiş. 5 tanesi de saklanmış. Kurt gitmiş annesi gelmiş. Kapıyı açık gören annesi, "Ne oldu burada, Kardeşleriniz nerede?" demiş. Yavruları ağlayarak," Kurt geldi kardeşlerimizi yedi. "demişler. Kurdu bulmaya giderken yanına iğne iplik makas almış. Kurt bir ağacın altında yatıyormuş. Anne tilki kurdu bulmuş. Makası almış karnın kesip karnından yavruları çıkarmış. Sonra kurdun karnına taş doldurmuş. Kurt uyanınca kendi kendine," Çok yemişim daha karnım acıkmadı sanki taş var." demiş. Tilkiler evlerine gelmişler. Mutlu mesut yaşamışlar.

Ali Osman ONBAŞI **MEVSİMLERİMİZ**

Kışın kar yağar
Her yeri bembeyaz yapar.

İlkbaharda çiçekler açar
Etrafa güzel koku yayar.

Yaz güneşi etrafı yakar
Korunmak isteyen gölgeye kaçar.

Sonbaharda yapraklar dökülür
Her yer turuncudur.

Kardelen KÜTÜ **ÇİÇEKLER**

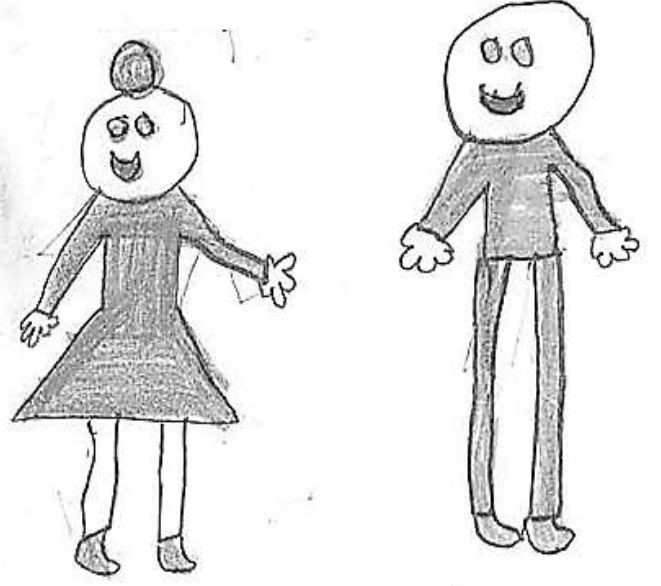
Rengarenk süslenir
Mor, sarı, pembe olarak,
İlkbaharda açarım
Nergis, papatya olarak.

Kırlarda, dağlarda
Bahçelerde, ormanlarda,
Bulunurum ben
Nergis, papatya olarak.

Sudenaz KODALCI
KIRMIZI PANTOLON

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir tane kırmızı pantolon varmış. Kırmızı pantolonun sahibi onu çamurlu yerlerde giymiş ve bu yüzden pantolon yıpranmış. Çocuk pantolonu eskidiği için çok üzülmüş, çünkü o pantolon babasının hediyesiymiş. Babası çocuğa pantolonu çamurlu yerlerde giyip eskittiği için çok kızmış. Çocuk da kirlenip eskiyeceğini bilmiyordum, demiş. Babası da sana ceza olarak uzun bir süre hediye almayacağım, demiş ama öncesinde ona aldığı kalemi vermiş. Bunu dikkatli kullanması gerektiğini anlatmış. Ama çocuk kalemi gereksiz yere açıp hemencecik bitirmiş. Babası oğlu akıllanana kadar hediye almamış ona. Çocuk da derslerine çok çalışıp doktor olmuş. Bir gün salonda otururken çocuk babasına o olaydan sonra neden bir daha hediye almadığını sormuş. Babası da çocuğa aldığı hediyeleri düzgün kullanmadığını, alınan hediyelerin hemen ya bittiğini ya da yıprandığını söylemiş. Çocuk da bunun üzerine baba ben şu an yirmi sekiz yaşındayım ve yarın benim doğum günüm demiş. Bu sefer hediye alır mısın, demiş. Babası oğluna sarılarak onu çok sevdiğini söylemiş.

Ayşenur KÜÇÜK

Melisanur KARAKÜTÜK
SEDA'NIN DIŞI ÇÜRÜYOR

Bir zamanlar Seda adında bir kız varmış. Bu kız uzun boylu, sarı saçlı, kahverengi gözlü bir kızmış. Seda abur cubur yemeyi çok severmiş. Harçlığıyla hep abur cubur almış. Bir gün Seda'nın annesi masanın üstüne elektrik faturasının parasını koymuş. Seda parayı görünce o parayla şekerler aldığını düşünmüş. Seda parayı almış. Annesi sorduğunda "Hayır almadım" demiş. Seda annesine ilk defa yalan söylüyormuş. Seda okuldan gelirken tüm parayla şeker almış. Eve gidince şekeri yiyeceğini hayal etmiş. Akşam olunca tam yerken Sedaların elektriği gitmiş. Seda çok korkmuş. Annesi elinde mum ile gelmiş. Seda ile salona gitmişler. Sabah olunca Seda tüm şekerleri yemiş. Seda'nın dişi ağrıyormuş. Hemen annesine söylemiş. Annesi Seda'yı hemen diş doktoruna götürmüştü. Seda fazla şeker yediği için dişleri çürümüş. Seda annesine elektrik faturasını aldığını söylemiş. Bu olay Seda'ya ders olmuş. Seda artık fazla şeker yemiyormuş.

Melike KIRIKÇI
AYAKKABICI

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir ayakkabıcı varmış. Bu ayakkabıcı ayakkabıları boyar, bazı zamanda ayakkabı yırtık olunca ayakkabıyı dikerdi. Ayakkabıcının da adı Ramazan'mış. Bu Ramazan Usta hiç durmadan çalışırmış. Ramazan Usta alınının teriyle para kazanırmış. Ramazan Usta bir gün camının oraya şöyle yazmış: "Yırtık ayakkabı dikilmesi 50 TL, ayakkabı boyanması 25 TL" yazmış. Bunu gören esnaf her zaman Ramazan Usta'ya ayakkabı boyatırlarmış. Bir gün bir esnaf şöyle sormuş Ramazan Usta'ya: "Ramazan Usta bu ne ?" demiş. Ramazan Usta: "Para" demiş. "Böyle niye büyüttün fiyatı?" demiş. Ramazan Usta : Esnafa şaka yaptığımı, sizlerin de yüksek fiyatla halka mal satmaması gerektiğini söylemiş ve her esnaf ayakkabı yırtığı, ayakkabı boyamak için gelirlermiş Ramazan Usta'ya.

Nagihan KÜÇÜK
MERAKLI TAY

Çok eski zamanlarda bir tay varmış. Bu tayı hiç dışarı çıkarmazlarmış. Bu tay ise çok dışarı çıkmak istermiş, ama insanlar bu tayın dışarı çıktığında başına gelecek sorunları biliyorlarmış. Bir gün tayın sahibi Murat Bey, tayların kapılarını açık unutmuş. Bu meraklı tay dışarı çıktığında başına gelecek sorunları bilmiyormuş ve bu tay zincirini söküp dışarı çıkmış sonra yolda gezerken bir adam az daha bu meraklı taya çarpacakmış ki tay hızla koşmuş. Karşı kıyıya ve sonra yolda giderken bir kadın sinirlenip bu taya taş atmış. Bu kadının siniri ise suymuş. Eşiyle tartışmış. Bu kadın meraklı taya taş atınca meraklı tayın canı acımış. Sonra tay düşünmeye başlamış. Düşünürken trafik ışıklarına çarpmış. Ve başı acımış. Sonra tay düşünürken çiftliğin yolu aklına gelmiş ve çiftliğin yolunu tutmuş. Sonra meraklı tay yine düşünmeye başlamış. "Benim sahibim Murat Bey acaba beni aramaya başladı mı?" diye düşünmüş. Eve gelen Murat Bey taylara yem vermeye gitmiş. Bir de ne görsün! Meraklı tayın olmadığını. Sonra hemen meraklı tayı aramaya çıkmış. Sonra Murat Bey yürürken meraklı tay ile karşılaşmış. Sonra meraklı taya doğru koşmaya başlamış. Meraklı tay ise korkup kaçmış. Sonra Murat Bey meraklı tayı yakalamış ve eve dönüştü meraklı tay kendi kendine söz vermiş. "Bir daha dışarı çıkmayacağım." demiş. Sonra mutlu şekilde çiftliğe dönmüşler.

Yasemin KARAGÖZ
KARDEŞ SEVGİSİ

Seviyorum minik ellerini
Gözlerime bakan boncuk gözlerini,
Özlüyorum tatlı sesini
Kardeşim canım kardeşim.

Büyüsen bir an önce
Oynasak gündüz gece,
Konuşmayı öğren hece hece
Kardeşim canım kardeşim.

Abdülkadir KUZUCU
GEÇİRDİĞİM GÜZEL BİR GÜN

Bir gün ailecek doğa gezisine gitmiştik. Gittiğimiz yerde her yer göz alabildiğine çiçeklerle kaplıydı. Çiçekler rengarenk ve mis kokuluydu.

Kardeşimle çiçekleri izlerken birden bazılarının altında bir kıpırdama, bir hareket olduğunu fark ettim. Kardeşime baktım o da bana bakıyordu, o da görmüştü kıpırtıyı. Heyecan ve merakla annemizin yanına koştuk, ona durumu anlattık. O kıpırtı ne olabilirdi ki?

Annemle birlikte çiçeklerin yanına geldiğimizde annem durumu hemen anlamıştı. Bize de göstermek için çiçekleri eliyle hafifçe kaldırdı. Bir de ne görelim, toprak kabarmış, her taraf çukurla dolmuştu. Annem bunun sebebinin ne olabileceğini düşünmemiz, biraz daha inceleme yapmamız için bizi kardeşimle çiçeklerin yanında bırakarak babamın yanına semaverde çay keyfi yapmaya gitti. Manzaraya karşı öyle güzel bir yer bulmuşlardı ki tek kelimeyle şahaneydi.

Toprağın kabardığı, her tarafın çukurla dolduğu alanda inceleme yapıp düşünürken birden aklıma okuduğum bir hikayedeki köstebekler geldi. Onlar da böyle toprağı kazıp çukurlar yapıyordu. “Buldum, anne buldum!” diyerek anneme koşuyordum. Annem de heyecanlanmıştı. Toprağın bu hale gelmesinin sebebinin köstebekler olduğunu, ama toprağın üzerindeki güzelim çiçekler için bir şeyler yapmamız gerektiğini anlattım anneme. Ne yapabilirdik, ne yapabilirdik? Bu esnada benim küçük kardeşim, “Köstebeklere yol göstersek, başka yere gitseler, buradaki çiçekler de rahat etse nasıl olur?” demesin mi? Abisinin bir tanesi ne akıllısın sen. Annemle bu fikri çok beğendik. Babamın da yardımıyla köstebeklere çiçeklerin olmadığı boş bir araziye doğru yol gösterdik. Umarım doğru yolu bulurlar. Çiçeklerin altındaki çukurları da doldurduk, bir de can suyu verdik mi tamamdır. Can suyunu kardeşimle birlikte verdik. Sanki çiçekleri yeniden ekmiştik.

Artık eve dönüyorduk. Tam köy yoluna girmiştik ki lastik patladı. İyi ki de babam arabaya yedek lastik koymuştu. Hemen değiştirip yola koyulduk. Sonunda bir sürü heyecan yaşayıp eve geldik.

Bu güzel gün, benim için çok güzel bir anı olarak kaldı.

Sude Naz ACIELMA
GÖRGÜ

Güzel söz söyleyelim,
Dinlemeyi bilelim.
Gereksinim duyana.
Hemen yardım edelim.

Yaşamın tadı olsun,
Yaptığımız şakalar.
Yaparken iyi düşünsün.
Kimse görmesin zarar.

Sana ödünç bir kitap,
Vermişti arkadaşın.
Onu zamanında ver.
Sakın hiç yıpranmasın.

Görgü kurallarını,
Çok iyi öğrenelim.
Büyüklere saygı duyup.
Küçükleri sevelim.

Merve KARAKÜTÜK
KAPLUMBAĞA VE YENİ ARKADAŞLARI

Bir varmış bir yokmuş. Ormanda tek başına yaşayan bir kaplumbağa varmış. Bu kaplumbağanın hiç arkadaşı yokmuş. Bir gün kaplumbağa ormanda dolaşmaya çıkmış. Ağır ağır gezerken ormanda çok güzel öten bir kuş görmüş. Onun ötüşünü dakikalarca dinlemiş. Kuşun serenadı bitince hemen selam vermiş. Çok güzel öttüğünü çok beğendiğini söylemiş. Biraz sohbet ettikten sonra kuş, onun hiç arkadaşı olmadığını anlamış. Kaplumbağanın durumuna üzüldüğü için, “İstersen seni arkadaşlarımla tanıştırayım. Hem arkadaşlarımdan biri de senin gibi kaplumbağa. Biz ona Tospiş deriz. Seninle arkadaş olmayı onlar da çok ister.” demiş.

Birlikte epey yürümüşler. Ormanın içinde yürüdükçe başka bir yere gelmiş gibi hissetmiş kaplumbağa. Çünkü ilerledikçe ağaçlar daha neşeli gibiymiş, yapraklar sanki oyun oynuyor, kuşlar hep şarkı söylüyor gibi geliyormuş.

Kuş: “ İşte geldik.” dediğinde sanki rüya görüyor gibi gözlerine inanamamış kaplumbağa. Burada dünyanın bütün hayvanları hep bir aradaymış. Hepsi birlikte oyunlar oynuyor, şarkılar söylüyormuş. Kaplumbağayı da hemen aralarına almışlar. Kaplumbağa hiç bu kadar mutlu olduğunu hatırlamıyormuş.

İMTİYAZ SAHİBİ

Emre KILIÇ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Levent KARABULUT

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

İhsan TUNÇ

GÖRSEL DANIŞMAN

Ayfer EMRECİK

YAYIN KURULU

Filiz KARABULUT

Türkan YILDIRIM

Ferhat KARADAYI

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK AKKUZULU İLKOKULU

Akkuzulu Mahallesi 06760 Çubuk / Ankara

TEL NO:03128254341